

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 103/2004

av den 21 januari 2004

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller ordningen för intervention och återtag från marknaden för frukt och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker (⁽¹⁾), särskilt artikel 30.6 och 30.7 samt artikel 48 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Erfarenheten med tillämpningen av kommissionens förordning (EG) nr 659/97 av den 16 april 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på interventionsordningen för frukt och grönsaker (⁽²⁾) har visat att det är nödvändigt att företa vissa ändringar i ordningen. Inom ramen för ansträngningarna att alltid försöka garantera att tillämpningsföreskrifterna för förordning (EG) nr 2200/96 är klara bör förordning (EG) nr 659/97 ersättas. För att skapa överskådligt bör den nya förordningen vid samma tillfälle utvidgas till att omfatta även bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1492/97 av den 29 juli 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller villkor för destillation av viss frukt som har återtagits från marknaden (⁽³⁾). Förordningarna (EG) nr 659/97 och (EG) nr 1492/97 bör därför upphävas.
- (2) I avdelning IV i förordning (EG) nr 2200/96 införs en interventionsordning för de produkter som avses i artikel 1.2 i samma förordning samt en gemenskapskompensation för de produkter som avses i bilaga II till samma förordning. I artikel 15.3 i samma förordning fastställs det att driftsfonden får utnyttjas för att finansiera återtag från marknaden, bl.a. av produkter som inte förtecknas i bilaga II, samt för att bevilja ett tillägg till den gemenskapsersättning som föreskrivs i avdelning IV. Det bör fastställas tillämpningsföreskrifter för de bestämmelserna.
- (3) Eftersom uttrycken "produkter som inte saluförts", "återtag från marknaden" och "produkter som återtagits från marknaden" är liktydiga bör de ingå i en och samma definition. Uttrycken "saluförd kvantitet" och "saluförd produktion" bör likaså samlas i en enda definition som överensstämmer med definitionen av uttrycket

"värdet av den saluförda produktionen" enligt kommissionens förordning (EG) nr 1433/2003 av den 11 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på driftsfonder, verksamhetsprogram och ekonomiskt stöd (⁽⁴⁾), vilket innebär att denna definition även skal omfatta de kvantiteter som återtagits från marknaden för att användas till gratisutdelning.

- (4) Det bör anges att förpackningskravet inte skall gälla för produkter som återtagits från marknaden, med undantag av miniprodukter, vilka annars skulle kunna förväxlas med produkter som inte uppfyller kraven på minsta storlek.
- (5) Det är nödvändigt att fastställa regleringsåren för de berörda produkterna, liksom närmare bestämmelser för tillämpningen av de medelvärden under en treårsperiod som avses i artikel 23.5 i förordning (EG) nr 2200/96.
- (6) För att kontrollmyndigheterna skall kunna planera sin kontrollverksamhet bör producentorganisationerna på förhand underrätta dem om alla återtag från marknaden. Dessa myndigheter skall sedan godkänna varje enskilt återtag på grundval av resultatet av eventuella kontroller. Det bör föreskrivas att dessa myndigheter skall vara närvarande vid denatureringen av produkter som återtagits från marknaden, såvida dessa inte är avsedda att användas som livsmedel efter gratisutdelning.
- (7) Genom artikel 23.3 i förordning (EG) nr 2200/96 införs bestämmelser om gemenskapens kompensation för återtag för de produkter som förtecknas i bilaga II till nämnda förordning. Det bör införas ett system för betalning av denna kompensation som gör det möjligt att å ena sidan alltid iakttaga de begränsningar som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EG) nr 2200/96 och å andra sidan avsluta berörda förfaranden inom rimliga tidsfrister.
- (8) Eftersom de återtag som avses i artikel 15.3 i förordning (EG) nr 2200/96 finansieras genom driftsfonderna bör betalningen av dem ske inom ramen för förordning (EG) nr 1433/2003. Av tydlighetsskäl bör det dock konkret fastställas en högsta nivå för gemenskapskompensationen för återtag enligt artikel 15.3 andra stycket i förordning (EG) nr 2200/96.

(⁽¹⁾) EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 (EGT L 7, 11.1.2003, s. 64).

(⁽²⁾) EGT L 100, 17.4.1997, s. 22. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1135/2001 (EGT L 154, 9.6.2001, s. 9).

(⁽³⁾) EGT L 202, 30.7.1997, s. 28.

(⁽⁴⁾) EUT L 203, 12.8.2003, s. 25.

- (9) I artikel 30.1 a första, andra och tredje strecksatserna och artikel 30.1 b i förordning (EG) nr 2200/96 föreskrivs det att frukt och grönsaker som återtagits från marknaden får delas ut gratis som livsmedelshjälp till vissa hjälpbehövande befolkningsgrupper, både inom och utanför gemenskapen, genom välgörenhetsorganisationer eller vissa institutioner. Det bör därför fastställas att välgörenhetsorganisationerna måste godkännas först. Vad livsmedelshjälp beträffar bör det likaså föreskrivas att tillämpningsföreskrifterna skall vara förenliga med de allmänna principer som gemenskapen följer när det gäller livsmedelshjälp in natura.
- (10) För att underlätta gratisutdelningen av produkter som återtagits från marknaden bör det tillåtas att de återtagna produkterna bearbetas, antingen på välgörenhetsorganisationens bekostnad, eller efter ett förfarande som garanterar att intresserade bearbetningsföretag behandlas lika.
- (11) Vid gratisutdelning av frukt och grönsaker som återtagits från marknaden skall kostnaderna för transport, förpackning och sortering betalas av gemenskapen, i enlighet med artikel 30.6 i förordning (EG) nr 2200/96. Det bör anges vem transportkostnaderna skall betalas till. Det bör även fastställas schablonbelopp för betalningen av transport-, sorterings- och förpackningskostnader.
- (12) Enligt artikel 30.1 i förordning (EG) nr 2200/96 får produkter som återtagits från marknaden även avsättas för andra ändamål än gratisutdelning. Det bör föreskrivas att medlemsstaterna får välja det användningsområde som anses mest lämpligt, förutsatt att det inte leder till någon snedvridning av konkurrensen för de berörda industriföretagen. För vissa produkter som återtagits från marknaden får ett av dessa användningsområden vara bearbetning till alkohol. För att undvika att destillering av dessa produkter orsakar störningar på marknaden för alkohol bör det föreskrivas att alkoholen skall denatureras och att den uteslutande får användas för industriella ändamål och inte som livsmedel.
- (13) Enligt artikel 25 i förordning (EG) nr 2200/96 skall medlemsstaterna upprätta nationella villkor för utarbetandet av anbudsvillkor för miljövänliga återtagandemetoder. Det bör fastställas vad dessa villkor minst skall omfatta för att säkerställa att återtag av produkter från marknaden sker på ett miljövänligt sätt, särskilt vad beträffar återtagna produkter som destrueras eller sprids ut på marken som foder till djur.
- (14) Det bör fastställas förfaranden för fysisk kontroll och dokumentkontroll av interventionsåtgärderna, både vid tidpunkten för återtag och vid regleringsårets slut. När det gäller överträdelse bör det införas bestämmelser om återkrav samt avskräckande påföljder som står i proportion till hur allvarlig oegentligheten är. Kontrollerna bör gälla både producentorganisationerna och de berörda mottagarna.

- (15) Det bör tas hänsyn till medlemsstaternas administrativa börda i samband med genomförandet av bestämmelserna i den här förordningen, och det bör därför föreskrivas att den, beroende på vilken produkt det rör sig om, skall tillämpas från och med det första regleringsåret efter dagen för den här förordningens ikraftträdande. Vidare bör bestämmelserna angående meddelande av produktionspriset i förordning (EG) nr 659/97 fortsätta att tillämpas fram till den 1 juli 2004, i avvaktan på att nya bestämmelser antas i en ny separat rättsakt.
- (16) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Genom denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för

- den ordning för intervention som avses i avdelning IV i förordning (EG) nr 2200/96, för de produkter som förtecknas i bilaga II till samma förordning,
- den ordning för återtag från marknaden som avses i artikel 15.3 i förordning (EG) nr 2200/96, för de produkter som avses i artikel 1.2 i samma förordning men som inte förtecknas i bilaga II till den förordningen.

Artikel 2

Definitioner

- Med "produkter som återtagits från marknaden", "återtag från marknaden" och "produkter som inte saluförts" avses i denna förordning produkter
 - som inte sålts genom en sådan producentorganisation som avses i artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96 i enlighet med den ordning för intervention som avses i avdelning IV i samma förordning,
 - som återtagits från marknaden enligt artikel 15.2 a i samma förordning.
- För varje produkt skall en producentorganisation "saluförda kvantitet", enligt artikel 23.3 i förordning (EG) nr 2200/96, vara summan av
 - medlemmarnas produktion som faktiskt sålts genom eller bearbetats av producentorganisationen,

b) den produktion som framställts av medlemmar i andra producentorganisationer och som saluförts genom den berörda producentorganisationen i enlighet med artikel 11.1 c.3 andra och tredje strecksatserna i förordning (EG) nr 2200/96,

c) de produkter som återtagits från marknaden och är avsedda att användas till den gratisutdelning som avses i artikel 30.1 a och b i förordning (EG) nr 2200/96.

Den saluförda kvantitet som avses i första stycket omfattar inte den del av producentorganisationens medlemmars produktion som saluförts i enlighet med artikel 11.1 c.3 första, andra och tredje strecksatserna i förordning (EG) nr 2200/96.

Den saluförda produktion som avses i artikel 24 i förordning (EG) nr 2200/96 skall likställas med den saluförda kvantitet som definieras i första stycket i denna punkt.

KAPITEL II

ÅTERTAG FRÅN MARKNADEN

Artikel 3

Handelsnormer

1. Om det har fastställts normer enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 2200/96 skall produkter som har återtagits från marknaden uppfylla dessa normer, med undantag för bestämmelser som gäller presentation och märkning av produkten. Produkterna får återtas från marknaden lastade löst i lådor med stor volym (storlådor), utan sortering efter storlek eller vikt, på villkor att kraven för klass II är uppfyllda, särskilt när det gäller kvalitet och storlek eller vikt.

Miniprodukter som definieras i de berörda normerna skall dock överensstämma med gällande handelsnormer, däribland bestämmelserna om presentation och märkning av produkten.

2. Om det inte har fastställts några normer i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 2200/96 skall de minimikrav som föreskrivs i bilaga I till den här förordningen uppfyllas. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare bestämmelser som kompletterar dessa minimikrav.

Artikel 4

Regleringsår

För de produkter som berättigar till den gemenskapskompensation för återtag som avses i artikel 23.3 i förordning (EG) nr 2200/96, och för de produkter som omfattas av de återtag från marknaden som avses i artikel 15.3 i samma förordning, skall regleringsåren för samtliga produkter löpa från den 1 januari till den 31 december, med undantag av följande:

a) Äpplen och päron, för vilka regleringsåret skall löpa från den 1 augusti till den 31 juli påföljande år.

b) Citrusfrukter för vilka regleringsåret skall löpa från den 1 oktober till den 30 september påföljande år.

Artikel 5

Treårigt medelvärde

Det medelvärde under en treårsperiod som avses i artikel 23.5 i förordning (EG) nr 2200/96 skall motsvara det aritmetiska medelvärdet av de procentsatser som registrerats för återtag i förhållande till den kvantitet som saluförts för innevarande regleringsår och de två föregående regleringsåren.

Artikel 6

Förhandsmeddelande om återtag från marknaden

1. Producentorganisationerna eller sammanslutningar av dessa skall, via skriftlig telekommunikation eller elektroniskt meddelande, underrätta de behöriga nationella myndigheterna om alla återtag från marknaden. Detta meddelande skall bl.a. innehålla en förteckning över de produkter som omfattas av intervention och deras främsta kännetecken enligt gällande handelsnormer, en skattning av kvantiteten för varje berörd produkt, produkternas planerade användning samt den plats där de återtagna produkterna kan kontrolleras i enlighet med artikel 23.1. Meddelandet skall innehålla en förklaring om att de produkter som återtagits från marknaden uppfyller de normer som fastställts enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 2200/96 eller, om sådana normer saknas, de minimikrav som fastställs i bilaga I till den här förordningen.

2. Medlemsstaterna skall fastställa regler för hur producentorganisationerna skall lämna de meddelanden som avses i punkt 1, särskilt när det gäller tidsfristerna.

3. Inom de tidsfrister som avses i punkt 2

a) skall medlemsstaten antingen företa den kontroll som avses i artikel 23.1, varefter medlemsstaten, om den inte konstaterar några oegentligheter, skall godkänna det återtag från marknaden som konstaterats i samband med kontrollen,

b) eller skall medlemsstaten, i de fall som avses i artikel 23.3, besluta att inte företa den kontroll som avses i artikel 23.1, och i så fall underrätta producentorganisationen om detta via skriftlig kommunikation eller elektroniskt meddelande och tillåta det återtag som det lämnats meddelande om.

4. Medlemsstaterna skall vid behov vidta åtgärder för att garantera att producenter som inte tillhör någon producentorganisation verkligen har möjlighet att utnyttja den interventionsordning som föreskrivs i artikel 24 i förordning (EG) nr 2200/96.

Artikel 7

Betalning av gemenskapens kompensation för återtag

1. För de produkter som förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 skall utbetalningen av gemenskapens kompensation för återtag, som avses i artiklarna 23, 24 och 26 i samma förordning, ske på villkor att de producentorganisationer som avses i artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96 eller sammanslutningar av dessa inkommer med en betalningsansökan till medlemsstatens behöriga myndigheter.

2. Medlemsstaterna skall fastställa den minimiperiod som betalningsansökningar enligt punkt 1 skall avse.

3. Betalningsansökningar enligt punkt 1 skall kompletteras med dokument som intygar följande:

- a) Hur stora kvantiteter som saluförts av varje produkt sedan början av det aktuella regleringsåret.
- b) Hur stora kvantiteter av varje produkt som återtagits från marknaden.
- c) Nettoinkomsterna från de produkter som återtagits från marknaden.
- d) Det slutliga användningsområdet för var och en av de berörda produkterna, i form av ett övertagandeintyg (eller motsvarande dokument) som bekräftar att de återtagna produkterna övertagits av en tredje part för att användas till gratisutdelning, destillering, framställning av foder eller industriell användning som inte avser framställning av livsmedel.
- e) Det faktum att återtagen från marknaden av de berörda kvantiteterna godkänts av medlemsstaten på de villkor som anges i artikel 6.3.

De kvantiteter som avses i leden a och b skall uppdelas efter

- den kvantitet som saluförts av producentorganisationen själv,
- den kvantitet som saluförts av var och en av de producenter som inte tillhör någon producentorganisation, och för vilka producentorganisationen har återtagit produkter från marknaden enligt villkoren i artikel 24 i förordning (EG) nr 2200/96.

När det gäller produkter som komposterats eller genomgått en biologisk nedbrytningsprocess skall betalningsansökningen åtföljas av ett styrkande underlag som upprättats av medlemsstaten i enlighet med artikel 22 i den här förordningen.

4. Betalningsansökningar från producentorganisationerna skall vara fullständiga och översändas till de nationella myndigheterna senast en månad efter det att regleringsåret för de berörda produkterna löpt ut.

5. Om producentorganisationen inte iakttagit tidsfristen för inlämnande av betalningsansökningarna enligt punkt 4, skall beloppet för gemenskapens kompensation för återtagande

minskas med 20 % vid en försening på mindre än en månad, med 50 % vid en försening på mindre än tre månader och med 100 % vid en försening på mer än tre månader.

6. Vid behandlingen av varje ansökan skall medlemsstaterna kontrollera att de kvantiteter som inte saluförts sedan början av det aktuella regleringsåret inte överskrider de begränsningar som föreskrivs i artiklarna 23 och 24 i förordning (EG) nr 2200/96. Om dessa begränsningar överskrids skall gemenskapens kompensation för återtagande endast utgå upp till dessa tak och med beaktande av den kompensation som redan utgått. De överskjutande kvantiteterna skall medräknas vid behandlingen av nästa ansökan.

7. Om inte annat följer av de påföljder som föreskrivs i artiklarna 26 och 27 skall medlemsstaterna betala ut gemenskapens kompensation för återtag till producentorganisationerna, eller till sammanslutningar av dessa, efter avdrag för de nettoinkomster de erhållit från de produkter som återtagits från marknaden, inom fyra månader från mottagandet av den fullständiga betalningsansökningen.

Artikel 8

Särskilda bestämmelser för återtag som finansieras genom driftsfonder

1. Vid utbetalning av kompensation för återtag av sådana produkter som inte förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 samt beviljande av det tillägg till gemenskapens ersättning för återtag som föreskrivs i artikel 15.3 första stycket leden a och b i förordning (EG) nr 2200/96, skall bestämmelserna i förordning (EG) nr 1433/2003 tillämpas.

2. De medlemsstater som enligt artikel 15.3 andra stycket i förordning (EG) nr 2200/96 fastställer en högsta nivå för tillägget till gemenskapens ersättning för återtagande skall beakta följande:

- a) Återtagen är ett instrument som är avsett att på kort sikt stabilisera utbudet på marknaden för färska produkter.
- b) Återtagen får på intet sätt utgöra en avsättningsmöjlighet som övertar marknads roll.
- c) Återtagen får inte inverka störande på förvaltningen av marknaden för frukt och grönsaker som är avsedda för bearbetning.

Medlemsstaterna skall se till att producentorganisationerna även tar hänsyn till ovanstående förhållanden vid fastställandet av den kompensation för återtag som avses i artikel 15.3 första stycket led a i förordning (EG) nr 2200/96.

I bilaga II till den här förordningen fastställs de högsta tilläggsbelopp som de medlemsstater som tillämpar artikel 15.3 andra stycket i förordning (EG) nr 2200/96 får betala ut.

Artikel 9

Meddelande av uppgifter om återtag från marknaden

1. Före den 15:e i varje månad skall medlemsstaterna på elektronisk väg och i det format som kommissionen fastställt, till kommissionen översända en uppskattning, fördelad per produkt, av de produkter som inte saluförts under den föregående månaden.

2. Vid slutet av varje regleringsår skall medlemsstaterna för varje berörd produkt meddela kommissionen de uppgifter som anges i bilaga III.

Dessa uppgifter skall meddelas

a) senast den 15 maj som följer på varje regleringsår för tomater, auberginer, blomkål, aprikoser, persikor, nektariner, vindruvor, meloner och vattenmeloner samt för produkter som inte förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96, och

b) senast den 15 februari som följer på varje regleringsår för päron, äpplen, citroner, apelsiner, satsumas, klementiner och mandariner.

3. Om medlemstaterna inte lämnar in de uppgifter som avses i punkt 2 eller om dessa uppgifter verkar oriktiga med hänsyn till de objektiva fakta som kommissionen förfogar över, kan kommissionen i avvaktan på att erforderliga uppgifter läggs fram tillfälligt upphöra med utbetalningen av de förkott på verkställda utgifter om avses i artikel 7.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999⁽¹⁾.

KAPITEL III

DE ÅTERTAGNA PRODUKTERNAS ANVÄNDNING

AVSNITT 1

Gratisutdelning

Artikel 10

Gratisutdelning till välgörenhetsorganisationer

1. Produkter som återtagits från marknaden under ett visst regleringsår får på begäran av välgörenhetsorganisationer som godkänts av medlemsstaterna ställas till dessa organisationers förfogande för att delas ut gratis i enlighet med bestämmelserna i artikel 30.1 a första och tredje strecksatserna i förordning (EG) nr 2200/96.

2. Vart tredje år skall medlemsstaterna på elektronisk väg översända förteckningar till kommissionen över de godkända välgörenhetsorganisationer som avses i punkt 1. Kommissionen skall vidarebefordra dessa förteckningar till övriga medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

3. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att underlätta kontakter och transaktioner mellan producentorganisationerna och de välgörenhetsorganisationer som godkänts.

Artikel 11

Gratisutdelning till institutioner

Produkter som återtas från marknaden får ställas till förfogande för fångelser och sociala, utbildnings- eller hälsovårdsinstitutioner, enligt artikel 30.1 a andra strecksatsen och 30.1 b i förordning (EG) nr 2200/96, som utsetts av medlemsstaterna.

Vilohem, daghem och psykiatriska inrättningar likställs med nämnda institutioner.

Artikel 12

Gratisutdelning utanför gemenskapen till förmån för utsatta grupper i tredje land

1. Punkterna 2–7 skall tillämpas i det fall som anges i artikel 30.1 tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 2200/96.

2. Produkter som de välgörenhetsorganisationer som avses i artikel 10 avsänder som livsmedelshjälp berättigar inte till exportbidrag. Produkter som återtagits från marknaden och sedan bearbetats i enlighet med artiklarna 13 och 14 får inte delas ut i tredje land av berörda välgörenhetsorganisationer.

På tulldokumentet för export, transiteringshandlingen samt det kontrolldokument T 5 som eventuellt utfärdats skall uppgiften "utan bidrag" anges.

3. Medlemsstaterna får lämna in en ansökan till kommissionen om att få dela ut produkter som återtagits från marknaden om det har uppstått en nödsituation som motiverar en sådan insats. Ansökan skall motiveras vilket skall ske genom att framför allt följande uppgifter lämnas:

a) Destinationsland och skälen till varje insats, t.ex. att det rör sig om en erkänd humanitär krissituation, en begäran om hjälp från mottagarländerna och klart angivna behov för väl definierade och utsatta befolkningsgrupper.

b) Typ av produkter som skall levereras och deras näringsvärde med hänsyn till skälet till åtgärden.

c) Antalet mottagare som motivering för de mängder som utdelningen planeras omfatta.

d) Samfund och befolkningsgrupper som skall motta hjälpen samt de platser i tredje land där utdelningen planeras äga rum.

e) Namnen på de välgörenhetsorganisationer som deltar i varje enskild insats samt varje organisations uppgifter.

f) En begäran från mottagarlandets eller mottagarländernas regering angående den planerade insatsen.

4. Kommissionen skall i varje enskilt fall besluta om det är lämpligt att tillåta att den planerade insatsen genomförs, eventuellt efter det att den begärt att vissa ändringar skall göras, genom att göra en utvärdering av den motivering som anges i punkt 3 och med beaktande av bl.a. följande:

- a) Att det finns garantier för att leveransen kan genomföras.
- b) Marknadssituationen i gemenskapen och berörda tredje länder.
- c) Att det rör sig om en humanitär krissituation.
- d) Att det föreligger en begäran om hjälp från mottagarländerna.
- e) Identifierade behov hos väl definierade utsatta befolkningsgrupper.
- f) Att principerna i Londonkonventionen om livsmedelsbistånd följs⁽¹⁾.

5. Alla senare mer omfattande ändringar av den insats som avses i punkt 3 skall meddelas kommissionen, som skall ha en frist på en månad för att göra invändningar mot nämnda ändringar.

6. Medlemsstaterna skall för varje insats översända en kopia till kommissionen av anmälan till FAO:s (FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation) rådgivande kommitté för hantering av överskottslager.

7. När en insats avslutats skall medlemsstaterna lämna in de uppgifter som anges i bilaga IV till kommissionen. På begäran av kommissionen skall de underrätta den om hur utdelningen förlöpt i berörda tredje länder.

Artikel 13

Bearbetning på välgörenhetsorganisationens bekostnad

De välgörenhetsorganisationer som avses i artikel 10 får på egen bekostnad bearbeta eller låta bearbeta produkter som återtagits från marknaden för att delas ut gratis. De färdiga produkterna skall delas ut gratis och i sin helhet.

Artikel 14

Förfarande vid bearbetning som betalas in natura

1. Berörda välgörenhetsorganisationer och institutioner, som avses i artiklarna 10 respektive 11, skall, senast den dag som fastställts av de nationella behöriga myndigheterna, meddela myndigheterna hur stora kvantiteter de behöver av de bearbetade produkter av frukt och grönsaker som framställts genom bearbetning av produkter som återtagits från marknaden och förbinda sig att ta över produkterna och att dela ut samtliga produkter gratis.

2. På grundval av de behov som meddelats i enlighet med punkt 1 får medlemsstaterna anförtro bearbetningen av de produkter som återtagits från marknaden, och som är avsedda

för gratisutdelning, till bearbetningsföretag som betalas in natura. I detta syfte kan de, i enlighet med bestämmelserna i den här artikeln, anordna ett eller flera stående anbudsförfaranden, offentliga auktioner eller något annat förfarande som fastställs av medlemsstaten och genom vilket det säkerställs att de berörda aktörerna deltar på lika villkor. De bearbetade produkter som är avsedda för gratisutdelning skall därefter delas ut av de berörda välgörenhetsorganisationerna eller institutionerna.

3. Den medlemsstat som önskar inleda ett förfarande enligt punkt 2 skall offentliggöra detta på lämpligt sätt. Förfarandet får högst omfatta en bearbetningsperiod på ett år.

4. Medlemsstaten skall, i förekommande fall, gruppera de behov, som meddelats enligt punkt 1 i partier bearbetade produkter.

Artikel 15

Förslag om tilldelning av kontrakt och bearbetningsföretagets skyldigheter

1. Medlemsstaten skall, efter det att ett förfarande enligt artikel 14.2 anordnats, utarbeta ett förslag om tilldelning av kontrakt till ett bearbetningsföretag som för varje enskilt parti minst skall innehålla följande uppgifter:

- a) Vilken färsk produkt som berörs och under vilken period återtagna produkter finns att tillgå.
- b) I vilka geografiska områden det troligtvis kommer att finnas återtagna produkter att tillgå.
- c) En beskrivning av det förfarande som medlemsstaten följt för att välja ut ett bearbetningsföretag.
- d) Namnet på det bearbetningsföretag som valts ut.
- e) En detaljerad beskrivning av den bearbetade produkt av frukt och grönsaker som skall levereras och hur den skall förpackas, samt uppgift om sista leveransdag och om vilken kvantitet bearbetningsföretaget åtar sig att leverera för en viss kvantitet återtagna produkter som finns att tillgå.
- f) Namnet på de välgörenhetsorganisationer och institutioner som skall motta produkterna.

2. Medlemsstaten skall sända förslaget om tilldelning av kontrakt till kommissionen för godkännande. Kommissionen kommer att avvisa förslag om tilldelning för vilka kvantiteten färska produkter är för stor i förhållande till kvantiteten bearbetade produkter. Så snart kommissionen givit sitt godkännande får medlemsstaten tilldela kontraktet.

3. Efterhand som produkter återtas från marknaden skall medlemsstaten, för varje enskilt parti, underrätta bearbetningsföretaget om hos vilka producentorganisationer det finns färska produkter att tillgå och i samband härmed bevilja det aktuella företaget förtur framför andra eventuella mottagare av de återtagna produkterna.

⁽¹⁾ EGT L 222, 24.8.1999, s. 40.

4. Bearbetningsföretaget skall bearbeta de återtagna produkter som överlåtits till företaget i sin helhet. De återtagna produkter som inte går åt till framställningen av bearbetade produkter för gratisutdelning skall utgöra ersättning in natura för företagets produktionskostnader.

5. Efter framställningen skall de bearbetade produkterna ställas till berörda välgörenhetsorganisationers eller institutorners förfogande senast två månader efter det att bearbetningsföretaget mottagit råvaran, i förhållande till den mängd färska produkter som levererats till kontraktssinnehavaren.

6. För att säkra att anbudet genomförs skall bearbetningsföretaget ställa en leveranssäkerhet. Säkerheten skall beräknas på grundval av den nettovikt bearbetade produkter som kontraktssinnehavaren begärt för framställning av den färdiga produkten. Säkerheten skall

- a) för de produkter som avses i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 uppgå till ett belopp som är lika stort som den gemenskapskompensation för återtagande som avses i artikel 26 i den förordningen, och
- b) för övriga produkter uppgå till ett belopp som fastställts av medlemsstaten.

Säkerheten skall frisläppas i takt med att de bearbetade produkterna levereras och efter det att kontraktssinnehavaren har kunnat bevisa att han låtit bearbeta samtliga de färska produkter som ställts till hans förfogande för leverans av bearbetade produkter.

Artikel 16

Transportkostnader

1. Transportkostnader knutna till insatser för gratis utdelning av alla produkter som återtagits från marknaden skall betalas av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) på grundval av schablonbelopp som fastställs utifrån avståndet mellan den plats där återtagandet sker och leveransplatsen och som anges i bilaga V.

Om gratisutdelning sker utanför gemenskapen skall schablonbeloppen som avses i bilaga V täcka avståndet mellan den plats där återtagandet sker och den plats där sändningen lämnar gemenskapen.

Vid sjötransport skall kommissionen vid fastställandet av vilka transportkostnader som kan bekostas utgå från faktiska transportkostnader och avstånd. Den ersättning som fastställts på detta sätt får inte överstiga kostnaderna för den kortaste landtransporten mellan destinationsorten och den hypotetiska utförelsepunkten. En korrektionsfaktor på 0,6 skall tillämpas på de belopp som avses i bilaga V.

2. Transportkostnaderna skall betalas till den part som faktiskt har burit transportkostnaderna i fråga.

Ersättningen skall endast betalas ut mot uppvisande av verifieringshandlingar innehållande

- a) namnet på de mottagande organisationerna,
- b) uppgifter om hur stora kvantiteter det gäller,
- c) bevis för att de mottagande organisationerna har övertagit produkterna och uppgift om vilka transportmedel som använts,
- d) de faktiskt utbetalda transportkostnaderna.

Artikel 17

Kostnader för förpackning och sortering

1. Kostnaderna för sortering och förpackning av färsk frukt och färska grönsaker som återtagits från marknaden och som är avsedda att delas ut gratis i enlighet med artikel 30.1 i förordning (EG) nr 2200/96 skall bäras av EUGFJ:s garantisektion i form av ett schablonbelopp på 132 euro per nettoton för förpackningar som väger mindre än 25 kg netto. Denna ersättning skall inte betalas för färska produkter avsedda för bearbetning i enlighet med artiklarna 13 och 14 i den här förordningen.

2. Förpackningar med produkter avsedda att delas ut gratis skall vara försedda med en symbol för Europeiska unionen och följande text på ett eller flera språk:

- Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento (CE) nº 103/2004]
- Produkt určený k bezplatné distribuci [nařízení (ES) č. 103/2004]
- Produkt til gratis uddeling (forordning (EF) nr. 103/2004)
- Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Verordnung (EG) Nr. 103/2004)
- Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [määrus (EÜ) nr 103/2004]
- Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 103/2004]
- Product for free distribution (Regulation (EC) No 103/2004)
- Produit destiné à la distribution gratuite [règlement (CE) nº 103/2004]
- Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento (CE) n. 103/2004]
- Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Regula (EK) Nr. 103/2004]
- Produkta skirtas nemokamai distribucijai [Reglamentas (EB) Nr. 103/2004]

- Térítésmentes terjesztésre szánt termék (103/2004. sz. EK rendelet)
- Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament (KE) nru. 103/2004]
- Voor gratis uitreiking bestemd product (Verordening (EG) nr. 103/2004)
- Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [rozporządzenie (WE) nr 103/2004]
- Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento (CE) nº 103/2004]
- Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [nariadenie (ES) č. 103/2004]
- Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Uredba (ES) št. 103/2004]
- Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (asetus (EY) N:o 103/2004)
- Produkt för gratisutdelning (förordning (EG) nr 103/2004).

Vid gratisutdelning utanför gemenskapen skall texten även anges på det eller de språk som talas i det aktuella tredje landet.

Förpackningar med färska produkter avsedda för bearbetning enligt artiklarna 13 och 14 behöver inte förses med dessa texter.

3. Ersättningen för sortering och förpackning skall betalas ut till den producentorganisation som ansvarat för detta.

Ersättningen skall endast betalas ut mot uppvisande av verifieringshandlingar innehållande

- a) namnet på de mottagande organisationerna,
- b) uppgifter om hur stora kvantiteter det gäller,
- c) bevis för att de mottagande organisationerna har övertagit produkterna och uppgift om produkternas presentation.

AVSNITT 2

Destillering, användning för andra ändamål än livsmedel och för framställning av foder

Artikel 18

Gemensamma regler

1. Överlåtelse och tilldelning till industrin av de produkter som avses i artikel 30.1 a fjärde och femte strecksatserna i förordning (EG) nr 2200/96 för användning för andra ändamål än livsmedel eller för användning som djurfoder efter bearbetning i djurfoderindustrin, och av de produkter som avses i artikel 30.1 c i samma förordning för destillering till alkohol med en styrka som överstiger 80 volymprocent, skall ske genom stående anbudsinfördran, offentlig auktion eller något annat förfarande som fastställs av medlemsstaten och genom vilket det säkerställs att de berörda aktörerna deltar på lika villkor.

2. Den överlåtelse och tilldelning som avses i punkt 1 skall genomföras senast tre månader efter början av regleringsåret för den aktuella produkten.

3. En förteckning över de organ som utsetts av medlemsstaten för den överlåtelse eller tilldelning som avses i punkt 1 skall offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

4. Medlemsstaterna skall vidta alla de åtgärder som krävs för att överlåtelsen och tilldelningen av produkterna till de berörda industriföretagen inte skall medföra någon snedvridning av konkurrensen.

5. På begäran av kommissionen skall medlemsstaterna inom sju dagar meddela resultaten av de åtgärder som avses i punkterna 1–4.

Artikel 19

Destillering

Vid destillering av de produkter som avses i artikel 30.1 c i förordning (EG) nr 2200/96 skall den alkohol som erhålls från de aktuella produkterna genomgå en särskild denaturering, i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 3199/93⁽¹⁾, och den skall gå till industriell användning och inte användas för livsmedelsändamål.

Artikel 20

Djurfoder

1. Produkter som återtagits från marknaden under ett visst regleringsår får, i enlighet med bestämmelserna i punkt 2, överlåtas i färskt tillstånd till boskapsuppfödare som på egen begäran godkänts av medlemsstaten, för att användas som foder. Djurparker, jaktreservat och andra företag som har en djurbesättning som kan utfodras med färska återtagna produkter likställs med dessa uppfödare.

2. Medlemsstaterna skall godkänna boskapsuppfödarna och likställda företag. I godkännandet skall det för varje uppfödare eller likställt företag anges hur stora kvantiteter återtagna produkter som högst får överlåtas till uppfödaren eller företaget, med hänsyn till storleken på besättningen och de regler som gäller för utdelningen av de återtagna produkterna till djuren. Godkännandet skall ges för en period av högst tre år.

AVSNITT 3

Produktmottagarnas skyldigheter och nationella villkor

Artikel 21

Förpliktelser som skall uppfyllas av mottagarna av återtagna produkter

Mottagare av återtagna produkter enligt artiklarna 10, 11 och 18 skall förplikta sig att

- a) följa bestämmelserna i denna förordning,
- b) föra lagerbokföring och ekonomisk bokföring med detaljerade uppgifter om den aktuella verksamheten,

⁽¹⁾ EGT L 288, 23.11.1993, s. 12.

- c) underkasta sig de kontroller som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen,
- d) tillhandahålla de styrkande underlag som avses i artikel 7.3 d.

Dessutom skall mottagare av produkter som återtagits från marknaden för att destilleras förplikta sig att inte ta emot ytterligare stöd för den alkohol som framställs av produkterna i fråga.

Artikel 22

Skydd av miljön

1. Medlemsstaterna skall på elektronisk väg meddela kommissionen de nationella villkor som föreskrivs i artikel 25 tredje stycket i förordning (EG) nr 2200/96. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om varje ändring av nämnda villkor. Kommissionen skall underrätta alla övriga medlemsstater om dessa villkor.

2. De nationella villkor som avses i punkt 1 föreskriver under vilka förhållanden producentorganisationerna får utnyttja bestämmelserna i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2200/96, däribland kompostering och biologiska nedbrytningsprocesser som medlemsstaten godkänt, vilka förfaranden som producentorganisationerna skall följa om de utnyttjar bestämmelserna samt vilka intyg om produkternas slutliga användningsområde, enligt artikel 7.3 d i den här förordningen, som producentorganisationerna skall lägga fram tillsammans med betalningsansökningen.

3. Om en medlemsstat ger djuruppfödare enligt artikel 20.2 tillstånd att dela ut de återtagna produkterna till sina djur genom att sprida ut produkterna på marken på ett jordbrukskifte, skall det i de nationella villkor som avses i punkt 1 i den här artikeln även fastställas på vilka villkor djuruppfödarna har rätt att utnyttja denna möjlighet.

KAPITEL III

KONTROLLER OCH PÅFÖLJDER

AVSNITT 1

Kontroller

Artikel 23

Kontroll på primär nivå

1. Medlemsstaterna skall företa kontroller på primär nivå av varje producentorganisationens återtag från marknaden och dessa skall bestå av en kontroll av dokument och identitet, samt en fysisk kontroll, eventuellt genom stickprov, av de återtagna produkternas vikt och vidare en kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i artikel 3, i enlighet med föreskrifterna i bilaga

IV till kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001⁽¹⁾. Kontrollen skall äga rum efter mottaganda av meddelandet enligt artikel 6.1 den här förordningen, och inom de tidsfrister som föreskrivs i artikel 6.2 i samma förordning.

2. Kontrollerna på primär nivå, enligt punkt 1, skall, för varje produkt, omfatta 100 % av den mängd produkter som återtagits från marknaden under regleringsåret. Efter nämnda kontroll skall de återtagna produkterna denatureras, vilket skall ske i närvaro av de behöriga myndigheterna och på de villkor som medlemsstaten fastställt och till medlemsstatens tillfredsställelse.

3. Vid tillämpningen av artikel 30.1 a första, andra och tredje strecksatserna samt artikel 30.1 b i förordning (EG) nr 2200/96 får medlemsstaterna dock kontrollera en mindre del, men ej mindre än 10 %, av de berörda kvantiteterna under regleringsåret. De berörda produkterna skall inte genomgå den denaturering som avses i punkt 2 i den här artikeln. Om det vid kontrollerna upptäcks betydande oegentligheter skall de behöriga myndigheterna utföra ytterligare kontroller.

Artikel 24

Kontroll på sekundär nivå

1. Medlemsstaterna skall efter utgången av regleringsåret företa stickprovskontroller på sekundär nivå. De skall fastställa kriterier för analys och utvärdering av riskerna för att en viss producentorganisation gjort sig skyldig till återtag från marknaden som strider mot reglerna. Dessa kriterier skall fastställas bl.a. med utgångspunkt i resultaten av de tidigare kontrollerna på primär och sekundär nivå, samt med beaktande av huruvida producentorganisationen tillämpar ett förfarande för kvalitetssäkring. På grundval av dessa kriterier skall medlemsstaten för varje producentorganisation fastställa den lägsta kontrollfrekvensen på sekundär nivå.

2. Kontrollerna på sekundär nivå skall bestå av dokumentkontroller och, i förekommande fall kontroller på plats, av interventionerna hos producentorganisationerna och mottagarna av återtagna produkter, för att säkerställa att villkoren för utbetalning av gemenskapens kompensation för återtag är uppfyllda. Dessa kontroller skall bland annat omfatta följande:

- a) Kontroll av den lagerbokföring och ekonomiska bokföring som alla producentorganisationer skall föra som gör ett eller flera återtag från marknaden under det aktuella regleringsåret.
- b) Kontroll av de saluförda kvantiteter som deklarerats i betalningsansökningarna, särskilt kontroll av lagerbokföringen och den ekonomiska bokföringen, av fakturor och, vid behov, riktigheten av dessa, samt huruvida dessa upplysningar stämmer överens med de berörda producentorganisationernas redovisningsuppgifter och/eller skatteuppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 153, 13.6.2001, s. 9.

c) Kontroll av att redovisningen utförs på ett korrekt sätt, särskilt kontroll av riktigheten av de nettoinkomster som producentorganisationerna deklarerat i betalningsansökningarna, av andelen eventuella omkostnader i samband med återtagen, och av de bokförda belopp som rör producentorganisationernas uppbärande av gemenskapens kompensations för återtag och eventuell överföring av denna till medlemmarna, samt överensställelsen mellan dessa belopp.

d) Kontroll av de återtagna produkternas användning enligt betalningsansökan och av huruvida producentorganisationerna och mottagarna iakttar bestämmelserna i den här förordningen.

De kontroller som avses i första stycket skall, för varje regleringsår, omfatta minst 30 % av de berörda producentorganisationerna och de mottagare som dessa organisationer har samarbetat med, och för varje berörd producentorganisation genomförs minst en gång vart femte år under de år då återtag görs. Varje kontroll skall bl.a. omfatta ett stickprov som motsvarar minst 5 % av de kvantiteter som återtagits av producentorganisationen under regleringsåret.

I den lagerbokföring och ekonomiska bokföring som avses i första stycket led a skall det för varje produkt som omfattas av återtag från marknaden göras åtskillnad mellan följande flöden (uttryckta i kvantiteter):

- a) Den produktion som levererats av producentorganisationens medlemmar och av medlemmar i andra producentorganisationer i enlighet med artikel 11.1 c 3 andra och tredje strecksatserna i förordning (EG) nr 2200/96.
- b) Den produktion som levererats av andra aktörer än de som anges i led a.
- c) Producentorganisationens sålda kvantiteter, uppdelade på produkter för färskvarumarknaden och andra typer av produkter (inbegripet råvaror avsedda för bearbetning).
- d) Produkter som återtagits från marknaden.

De kontroller av de återtagna produkternas användning som avses i första stycket led d skall särskilt omfatta

- a) en stickprovskontroll av den särskilda bokföring som mottagarna skall föra och, i förekommande fall, kontroll av att den överensstämmer med den bokföring som föreskrivs enligt nationell lagstiftning,
- b) kontroll av att gällande miljöbestämmelser följs,
- c) när det gäller destillering, kontroll av att den tilldelade produkten bearbetats till alkohol med en styrka som överstiger 80 volymprocent, och av att bestämmelserna om denaturering, destination och industriell användning följs.

3. Om det vid kontroller på sekundär nivå upptäcks betydande oegentligheter skall de behöriga myndigheterna göra grundligare kontroller på sekundär nivå för det aktuella regle-

ringsåret och öka kontrollfrekvensen på sekundär nivå under påföljande regleringsår för berörda producentorganisationer (eller sammanslutningar av dessa).

AVSNITT 2

Återbetalningskrav och påföljder

Artikel 25

Återbetalningskrav

Ersättning som betalats ut felaktigt, plus ränta, skall krävas tillbaka av berörda producentorganisationer, oberoende producentcenter och andra mottagare, särskilt om det visar sig att

- a) de produkter som inte har saluförts inte har avsatts i enlighet med artikel 30 i förordning (EG) nr 2200/96,
- b) avsättningen av de produkter som inte saluförts förorsakar allvarliga skador på miljön och/eller inte uppfyller de nationella villkor som avses i artikel 22 i den här förordningen.

Den räntesats som skall tillämpas skall beräknas enligt bestämmelserna i den nationella lagstiftningen och får inte vara lägre än den räntesats som vanligtvis tillämpas vid återkrav enligt nationella bestämmelser.

Artikel 26

Ekonomiska påföljder

1. Om det till följd av det meddelande som avses i artikel 6 och den kontroll som avses i artikel 23 konstateras oegentligheter när det gäller de normer som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 2200/96 eller minimikvalitetskraven i bilaga I till den här förordningen skall mottagaren/den sökande

- a) återbetala den ersättning som den felaktiga ansökningen gäller, beräknad på grundval av de kvantiteter återtagna produkter som inte överensstämmer med normerna eller minimikvalitetskraven, om dessa kvantiteter är mindre än 10 % av de kvantiteter som det lämnats meddelande om enligt artikel 6 i den här förordningen,
- b) återbetala ett belopp som är dubbelt så stort som den ersättning som den felaktiga ansökningen gäller, beräknat på grundval av de kvantiteter återtagna produkter som inte överensstämmer med normerna eller minimikvalitetskraven, om dessa kvantiteter uppgår till mellan 10 % och 25 % av de kvantiteter som det lämnats meddelande om enligt artikel 6 i den här förordningen,
- c) återbetala ett belopp som motsvarar ersättningen för alla de kvantiteter som det lämnats meddelande om enligt artikel 6 i den här förordningen, om de kvantiteter återtagna produkter som inte överensstämmer med normerna eller minimikvalitetskraven överstiger 25 % av de kvantiteter som det lämnats meddelande om.

2. Om det konstateras oegentligheter beträffande tillämpningen av den här förordningen, och det inte rör sig om ett uppenbart misstag, skall mottagaren/den sökande,

- a) om ersättningen redan har betalats ut, förutom att betala tillbaka den i enlighet med artikel 25,
 - i) betala ett belopp som är lika stort som det felaktigt utbetalda beloppet, om det rör sig om bedrägeri,
 - ii) betala 50 % av det felaktigt utbetalda beloppet, i alla andra fall,
- b) om en ansökan om ersättning har lämnats in i enlighet med artikel 7, men ingen ersättning har betalats ut, skall mottagaren/den sökande
 - i) betala den ersättning som den felaktiga ansökningen gäller, om det rör sig om bedrägeri,
 - ii) betala 50 % av den ersättning som den felaktiga ansökan gäller, i alla andra fall.

Artikel 27

Ytterligare påföljder

1. Om det vid de kontroller som avses i artiklarna 23 och 24 konstateras oegentligheter som kan tillskrivas mottagarna, skall följande bestämmelser gälla:

- a) Det godkännande av mottagarna som avses i artikel 10 och artikel 20.2 dras in. Indragningen skall verkställas omedelbart, den skall gälla under minst ett regleringsår samt förlängas med hänsyn till hur allvarlig oegentligheten är. De institutioner som anges i artikel 11 har inte rätt till gratisutdelning under påföljande regleringsår.
- b) De mottagare som avses i artiklarna 18, 19 och 20 får inte utnyttja bestämmelserna i nämnda artiklar under minst ett regleringsår, och denna period skall förlängas med hänsyn till hur allvarlig oegentligheten är.
- c) Mottagaren av den produkt som återtagits från marknaden skall återbetala värdet av de produkter som ställts till förfogande, beräknat i enlighet med artikel 3.4 i förordning (EG) nr 1433/2003, sorterings- och förpackningskostnader samt transportkostnader som ersatts, plus en ränta beräknad på grundval av den tid som förflutit mellan mottagandet av produkten och mottagarens återbetalning.

2. I händelse av uppsåtlig falskdeklaration eller av grov vårdslöshet skall medlemsstaten tillse att den berörda producentorganisationen inte erhåller gemenskapens kompensation för återtagande och inte heller får utnyttja den finansiering av återtag som avses i artikel 15.2 a i förordning (EG) nr 2200/96 under ett till fem regleringsår efter det för vilket oegentligheten konstaterats, beroende på hur allvarlig oegentligheten är.

Artikel 28

Betalning av belopp

De återkrävda beloppen samt räntan och de belopp som påföljden uppgår till skall betalas till det behöriga utbetalande organet och avräknas de kostnader som finansieras av EUGFJ.

Artikel 29

Nationella bestämmelser

Artiklarna 23 till 28 skall gälla utan att det påverkar de åtgärder som medlemsstaterna anser nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i avdelning IV och artikel 15 i förordning (EG) nr 2200/96, samt andra påföljder som skall fastställas i enlighet med artikel 48 i samma förordning.

KAPITEL IV

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Övergångsbestämmelser

1. Genom undantag från artikel 4 skall regleringsåret 2004/2005 omfatta följande perioder:

- a) För meloner och vattenmeloner, perioden 1 april 2004–31 december 2004.
- b) För blomkål, aprikoser, nektariner, persikor och bordsdruvor, perioden 1 maj 2004–31 december 2004.
- c) För päron, perioden 1 juni 2004–31 juli 2005.
- d) För äpplen, perioden 1 juli 2004–31 juli 2005.
- e) För citroner, perioden 1 juni 2004–30 september 2005.

2. För regleringsåren 2002/2003 och 2003/2004 skall dock den treårsperiod som avses i artikel 5 vara den period som omfattar regleringsåren 2002/2003, 2003/2004 och 2004/2005.

Artikel 31

Upphävande

Förordningarna (EG) nr 659/97 och (EG) nr 1492/97 skall upphöra att gälla.

Bestämmelserna i artikel 7 i förordning (EG) nr 659/97 skall dock gälla fram till den 1 juli 2004.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall anses som hänvisningar till denna förordning och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI.

*Artikel 32***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

För varje produkt skall förordningen tillämpas från och med början av det första regleringsåret efter den här förordningens ikraftträdande för den berörda produkten, enligt artikel 4 och artikel 30.1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

MINIMIKRAV FÖR PRODUKTER AVSEDDA FÖR INTERVENTION

1. Produkter som är avsedda för intervention skall vara
 - hela,
 - friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,
 - rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,
 - praktiskt taget fria från skadedjur och skador orsakade av skadedjur,
 - fria från onormal yttre fuktighet,
 - fria från främmande lukt och/eller smak.
2. Produkterna skall vara tillräckligt utvecklade och mogna för sin typ.
3. De skall ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

BILAGA II

HÖGSTA TILLÄGG TILL GEMENSKAPENS KOMPENSATION FÖR ÅTERTAG

(i euro per ton)

Produkt	Högsta tillägg
Tomater	80,1
Blomkål	65,0
Äpplen	62,3
Druvor	74,3
Aprikoser	91,9
Nektariner	123,9
Persikor	115,4
Päron	64,4
Auberginer	36,5
Apelsiner	18,5
Mandariner	44,8
Klementiner	7,0
Satsumas	0,0
Citroner	42,6
Meloner	42,0
Vattenmeloner	27,0

BILAGA III

INTERVENTIONSRAPPORT

Uppgifter som medlemsstaterna skall överlämna till kommissionen efter utgången av varje regleringsår i enlighet med artikel 9.2

1. För varje produkt som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 samt för alla övriga berörda produkter skall följande uppgifter anges:
 - a) Den totala kvantitet som inte saluförts (i ton).
 - b) Belopp som medlemsstaterna har betalat ut (i euro eller nationell valuta), fördelade på gemenskapens kompensation för återtag, tillägg till gemenskapens kompensation för återtag och kompensation för återtag för produkter som inte förtecknas i bilaga II.
2. För varje produkt som förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 och, på begäran av kommissionen, för vissa produkter som inte förtecknas i bilaga II och som det gjorts betydande återtag av under det aktuella regleringsåret eller ett av de tidigare regleringsåren, skall följande uppgifter lämnas:
 - a) Den månatliga fördelningen av de kvantiteter som inte saluförts (i ton).
 - b) Fördelningen efter användningsområde, enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 2200/96, av de kvantiteter som inte saluförts (i ton).
3. En tabell med en översikt över hur stora kvantiteter som saluförts respektive inte saluförts (i ton) per erkänd producentorganisation och produkt (som förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 och, eventuellt, som inte omfattas av bilaga II).

BILAGA IV

UPPGIFTER OM GRATISUTDELNING UTANFÖR GEMSKAPEN

Medlemsstat:

Kommissionens beslut nr:

Utdelade kvantiteter (per produkt):

Namn och adress för den producentorganisation som gör återtagen:

Namn och adress för de välgörenhetsorganisationer som deltar i insatsen:

Namn och adress för det företag som ansvarar för bearbetningen av produkterna (i tillämpliga fall):

Transportsätt, transportörens namn och adress:

Slutligt destinationsland och -ort:

Målgrupp och ungefärligt antal personer:

Datum för återtag, avsändning och leverans av produkterna:

BILAGA V

TRANSPORTKOSTNADER I SAMBAND MED GRATISUTDELNING

Avstånd mellan avhämtningsplatsen och leveransorten ⁽¹⁾	Transportkostnad (euro per ton)
Mindre än 25 km	15,5
25 km eller mer, men mindre än 200 km	32,3
200 km eller mer, men mindre än 350 km	45,2
350 km eller mer, men mindre än 500 km	64,5
500 km eller mer, men mindre än 750 km	83,9
750 km eller mer	102

Tillägg för kyl- och frystransport: 7,7 euro per ton.

⁽¹⁾ I det fall som avses i artikel 13: avståndet mellan avhämtningsplatsen och leveransorten för den bearbetade produkten via bearbetningsorten.

I det fall som avses i artikel 14: avståndet mellan den ort där produkten bearbetas och den ort där den bearbetade produkten delas ut (de färska produkter som avses i artikel 14 berättigar inte till ersättning för transportkostnader).

BILAGA VI

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 659/97	Förordning (EG) nr 1492/97	Den här förordningen
Artikel 1		Artikel 1
Artikel 2.1 Artikel 2.2 Artikel 2.3		Artikel 2.1 Artikel 3.1 Artikel 3.2
Artikel 3		Artikel 2.2
Artikel 4		Artikel 4
Artikel 5.1 Artikel 5.2 Artikel 5.3		Artikel 7.1 Artikel 7.2 och 7.3 Artikel 7.6
Artikel 6.1 Artikel 6.2 och 6.3		Artikel 8.1 Artikel 8.2
Artikel 7		—
Artikel 8.1 Artikel 8.2 Artikel 8.3		Artikel 6.1, 6.2 och 6.3 — Artikel 6.4
Artikel 9.1 Artikel 9.2 Artikel 9.3		Artikel 9.1 Artikel 9.2 Artikel 9.3
Artikel 10		Artikel 22
Artikel 11.1 Artikel 11.2 Artikel 11.3		Artikel 10.1 Artikel 21 Artikel 10.2
Artikel 12		Artikel 11
Artikel 13		Artikel 10.3
Artikel 14.1 Artikel 14.2 Artikel 14.3		Artikel 10.1 Artikel 12.1 Artikel 12.2–12.6
Artikel 14a		Artikel 13
Artikel 14b.1 Artikel 14b.2 Artikel 14b.3 Artikel 14b.4 Artikel 14b.5 Artikel 14b.6 Artikel 14b.7 Artikel 14b.8		Artikel 14.2 och artikel 15.4 Artikel 14.3 Artikel 14.1 Artikel 14.4 Artikel 15.1 och 15.2 Artikel 15.3 Artikel 15.5 Artikel 15.6
Artikel 15.1 Artikel 15.2		Artikel 16.1 Artikel 16.2
Artikel 16.1 Artikel 16.2 Artikel 16.3		Artikel 17.1 Artikel 17.2 Artikel 17.3
Artikel 17.1 Artikel 17.2 Artikel 17.3 Artikel 17.4		— Artikel 23.1 och 23.2 Artikel 24.1 och 24.2 Artikel 24.3

Förordning (EG) nr 659/97	Förordning (EG) nr 1492/97	Den här förordningen
Artikel 18.1 Artikel 18.2 Artikel 18.3 Artikel 18.4		— Artikel 23.3 — —
Artikel 19.1 Artikel 19.2 Artikel 19.3		Artikel 25 och artikel 26.2 Artikel 28 Artikel 27.2
Artikel 20.1 Artikel 20.2 Artikel 20.3 Artikel 20.4 Artikel 20.5 Artikel 20.6 Artikel 20.7		Artikel 27.1 Artikel 27.1 Artikel 27.1 — Artikel 27.1 Artikel 25 Artikel 28
Artikel 21		Artikel 29
Bilaga I Bilaga II Bilaga III Bilaga IV Bilaga V Bilaga VI Bilaga VII Bilaga VIII		— — — Bilaga III Bilaga V Bilaga IV Bilaga I Bilaga II
	Artikel 1 Artikel 2 Artikel 3 Artikel 4 Artikel 5 Artikel 6 Artikel 7	Artikel 18.1 Artikel 18.2 Artikel 18.3 Artikel 19 Artikel 24.2 Artikel 18.4 Artikel 18.5